

Dag 120, zaterdag 21 juli 2018. Ontbijten in Nijmegen, spullen pakken en richting Groningen. Karin, Merel en Nora rijden mee en die zet ik dan in Haren af. Als ik thuis kom is dit keer het huis leeg, Thomas werkt vandaag. Ik pak mijn spullen uit de auto en begin langzaam alles weer op zijn plek te leggen, ook de Camino-spullen die ik vorige week heb uitgeladen. Nu gaat het leven hier weer beginnen. Af en toe zie ik berichten op Facebook langskomen van Caminovrienden die nog in Spanje zijn. Ik heb nu al heimwee. Intens, eenvoudig en puur, en echt dicht bij mezelf kunnen komen. Nu is het de kunst om dat hier voort te zetten en vast te houden. Ik ga nog even boodschappen doen en besluit dit keer via de andere kant van de straat te rijden. En wie staan daar op straat? Claudia, Cathelijne en Edwin, ik parkeer de auto en stap uit om ze te begroeten. Zullen we even gaan zitten? En voor ik het weet zitten we met de buurt aan de drank en hapjes. Barbara, Patrick, Barbara, en later komen Direct en Bertjan er nog bij. Ook de kinderen schuiven aan en gaan dan weer hun eigen ding doen. Wat heerlijk om zo weer thuis te komen en verhalen te vertellen en te horen hoe het hier allemaal gegaan is gedurende mijn Camino. Ik ga even naar huis om te kijken of Thomas al thuis is en nog moet eten. Hij is er en heeft al wat geregeld. Dan zie ik Marck en Adje en ga even met hen hun net gekochte Camper bekijken, een mooie en compacte Buscamper met hefdak. Ziet er nog als nieuw uit. En dan weer terug naar de andere buurtjes waar Edwin inmiddels de gepofte aardappelen klaar heeft. Heerlijk en er zijn er nog 2 over voor mij. De zon gaat onder aan de Tillichstraat en de boodschappen komen morgen wel. Als ik iets geleerd heb op de Camino, dan is het wel openstaan voor wat er op je pad komt en genieten van het moment. Tot nu toe blijft de Caminoenergie aanwezig.

Dit was het laatste verslag. Komen de dagen ga ik de website nog updaten en aanpassen aan mijn nieuwe status: Camino en Vierdaagse gelopen. Hierbij wil ik alvast iedereen bedanken die me voor, tijdens en na mijn Camino heeft gevolgd, gesupport en gesponsord. Met jullie gedachten, berichtjes, energie en steun voor de stichting Walk On heb ik het pad naar Santiago de Compostella mogen lopen. Dit heb ik gedaan met heel veel plezier, verbazing en vertrouwen. Als ik vroeg kwam er altijd een antwoord, als ik gaf kwam er dankbaarheid. En nog zoveel meer, maar dat ga ik de komende tijd allemaal opschrijven.

Buen Camino!

